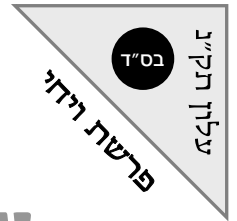

ג	ז
ה	ח
מ	מ
ן	ן
מ	א
ו	מ
ן	ן

השבת

של רבי נחמן מברסלב

ויקרא יעקב אל בניו ...

זוה בחינת ויקרא יעקב אל בניו וכו', שביקש לגלות את הקץ ונסתלקה הימנו שכינה וכו', כי כל הברכות שברך יעקב את בניו, הכל היה בחינת המשכת הדעת הקדוש הנ"ל, כי יעקב בחיר שבאבות, שהיתה מיטתו שלמה, שהוליד שנים עשר שבטי יה שהיו כולם צדיקים קדושים בקדושת ישראל, שמהם יצאו כל זרע בית ישראל שקבלו את התורה הקדושה שהוא הדעת הקדוש הנ"ל להכיר ולידע את הבורא יתברך שמו, על כן קבץ את בניו קודם מותו כדי לצוות להם להמשיך ולהאיר בהם הדעת הקדוש הזה להודיעם כי ה' הוא האלקים שזה הדעת הקדוש התחיל אברהם אבינו להודיעו בעולם, בפרט לבניו, כמו שכתוב: "כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו וכו' ושמרו דרך ה'", וכן יצחק אחריו. אבל אברהם ויצחק עדיין לא הייתה מיטתם שלמה, אבל יעקב שהיתה מיטתו שלמה עסק בזה ביותר, ובפרט קודם הסתלקותו ועל כן קיבצם וצווים וברכם, כי כל הברכות הם בחינת המשכת הדעת הנ"ל להודיעם האמונה הקדושה שזה עיקר כלל הברכות שבעולם, בחינת אשר המתברך בארץ יתברך באלקי אמן.

ארץ ישראל

(אוצר היראה - אות ס')

✧ על ידי קדושת ארץ ישראל זוכין לסליחות עוונות, בחינת "וכפר אדמתו עמו", כי שם בבחינת למעלה מהמקום, בחינת מקומו של עולם, שם דנין הכל לכף זכות, כל אחד לפי מקומו, שזה בחינת "כי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו", עד שעל ידי זה מכפרין עוונות ומעלין כל אחד לבחינת למעלה מהמקום (לקוטי הלכות - הלכות אפותיקי ה' - אותיות לה לו).

עצות

(לקוטי עצות - תלמוד תורה - אות נ"א)

✧ בלי עסק התורה אי-אפשר לחיות. כי לפעמים בוער האדם להשם יתברך, אבל הוא יותר מדאי, עד שהיה אפשר להיות נשרף לגמרי חס-ושלום מגודל התבערה חוץ מהמידה, ועל-ידי עסק התורה מקרר אש התבערה שיהיה במידה כראוי ויכול להתקיים. וכן להפך חס-ושלום, שלפעמים בוער האדם אל תאוות עולם הזה כל כך, עד שהיה אפשר לשרוף כל הגוף חס-ושלום מעוצם תבערת אש התאוות, אבל כשלומד תורה מגנת עליו ומצלת אותו ומכבה האש הבוער בו ויכול לחיות. נמצא שעיקר החיות על-ידי התורה.

כי כל הטובות והברכות וכל ההשפעות שבעולם בגשמיות ורוחניות כולם נמשכין מהדעת הנ"ל בבחינת דעת קניית מה חסרת, כי תכלית הדעת הנ"ל לידע ולהכיר את הבורא יתברך, הוא הברכה, דהיינו להודות ולהלל ולברך אותו יתברך בכל עת על כל דבר כמו שתקנו לנו רבותינו ז"ל ברכות על כל הדברים שבעולם שכל אלו הברכות הם בחינת המשכת הדעת הנ"ל, שאנו צריכין להודיע לכל באי עולם בכל פעם כי ה' הוא האלקים והוא ברא ויצר ועשה הכל ומקים הכל ומנהיג ומשגיח בכל עת, והוא ברחמיו מזמין ומשפיע לנו כל דבר ודבר בפרטי פרטיות. (וכן מבואר בהתורה ימי חנוכה הם ימי הודאה, שעיקר התכלית הוא הודאות וברכות וכו', עיין שם).

תפילה

(ליקוטי תפילות א', ע"ט)

✧ אבי אב הרחמן, קרבני לתורתך הקדושה, וזכני להגות בתורתך יומם ולילה, עד שאזכה לקרר כל חמימותי על-ידי דבור פי בתורה ותפלה. כי אתה יודע עוצם תבערת מדורת לבבי, אשר לבבי בוער מאד ברשפי שלהבת, לפעמים לבבי בוער מאד אליך כיקוד יקוד אש, "כי עזה כמות אהבה קשה כשאלו קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת-י-ה". אבל הוא יותר מהמידה, עד שיכול לאוקיד כל גופי חס ושלו, ובתוך כך נתבלבל דעתי וחוזר ובוער לבי חס ושלו, אל התאוות עולם הזה כלפידי אש, "כמו תנור בוערה מאופה", עד אשר רוצים חס ושלו, לאכול ולשרוף את גופי ונפשי חס ושלו, ואיני יודע להיכן לברוח ולהטמן מפני האש הגדולה הזאת, ואני הולך נע ונד בארץ הנשמה הזאת ואין לי שום מנוחה מרודפי. "שקדתי ואהיה כציפור בודד על גג". כספינה המטורפת בלב ימים, עולה שמים ויורד תהומות, כי העליה היא שלא כסדר והירידה שלא כסדר, "כאיש שיכור וכגבר עברו יין". ודעתי עכורה וכל חכמתי תתבלע, כי כל מה שרציתי להתחכם בתחבולות ועצות כנגד אויבי נפשי לא עלתה בידי מאומה.

ועל ידי הברכות שאנו מברכין אותו יתברך על ידי זה נמשכין עלינו כל הברכות וכל ההשפעות טובות, כי המברך מתברך, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. בבחינת טוב עין הוא יברך, יבורך, כמו שאמרו קודם הסתלקותם, שכולם היו בחינת המשכת הדעת הקדוש הנ"ל. ועל כן כל כלליות ברכותיהם את ישראל היה שיתגברו לכבוש את ארץ ישראל ולהכניע ולשבר השונאים המונעים מקדושת ישראל כמובן בפרוש רש"י ובכל דברי רבותינו ז"ל, שזהו בחינת מה שברך את יהודה: **גור אריה יהודה**, שיצא ממנו דוד שילחום מלחמות ה' להכניע העכו"ם שהם כנגד ארץ ישראל. וכן **גד גודו יגודנו** וכו'. וכן כולם. וכן בברכתו של משה שהיה מעין ברכתו של יעקב, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי עיקר הדעת הנ"ל נמשך רק בארץ ישראל ששם הבית המקדש ששם עיקר הדעת של בחינת בן ותלמיד וכנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות שותפים בקרקע ה' - אות ז')

סיפור

(שיבחי הר"ן, כ"ו)

© והקפיד מאד על אלו האנשים שסוברים, שעיקר מעלת הצדיק והשגתו שזוכה הוא מצד הנשמה לבד, מחמת שיש לו נשמה גבוה מאד, ואמר, שלא כן הדבר, רק העיקר תלוי במעשים טובים וגייעות ועבודות. ואמר בפירוש, שכל אדם שבעולם יכול לזכות למדרגה הגבוה

✧ אנא ה', אתה ידעת את כל אשר נעשה עמי מעודי עד היום הזה, ועתה ה' אלקינו, אבינו אתה, אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כולנו. הנני בידך כחומר ביד היוצר, כי עתה אין לי שום חכמה ואין תבונה ואין עצה, כי אם לזעוק ולצעוק אליך לבד עד שתחנני ברחמך הרבים ובחמלתך הגדולה, ותקרבני אליך למענך לבד.

● מלא רחמים, תן לי בית מנוס לתוך דבורי תורה ותפילה, שאזכה להרבות בדבורי תורה ותפלה בכל יום ויום, ורוח אלקים של הדיבור הקדוש ירחף עלי ויגן בעדי ויצילני וינשב על לבי ויכבה אש התאוות, עד שיתבטלו כל התאוות ממני מעתה ועד עולם. ואזכה על-ידי התורה הקדושה לצמצם גם את ההתלהבות דקדושה אליך, שיהיה ההתלהבות אליך בהדרגה ובמידה כרצונך הטוב באמת לאמתך, ולא אצא חוץ מהמידה כלל. ותצילני בזכות הדבור הקדוש, בזכות התורה הקדושה, מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל התאוות רעות, ותגרש הרוח שטות ממני.

● ותזכני להמשיך עלי רוח חיים, רוח הקודש, דרך החבל דקדושה על-ידי הדיבור דקדושה. ותקיים בנו מקרא שכתוב, ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. ונוכה להעלות המלכות דקדושה מהגלות. ותזכה אותנו ואת כל עמך בית-ישראל שנוכה כל אחד ואחד לגלות חלקי קדושת משיח המושרש בקרב כל אחד ואחד ומתמשך עלינו חיים טובים וארוכים ותזכנו לחיים נצחיים, ותחמול עלינו ותושיענו ותזכנו לעמוד ולקום בתחיית המתים לחיי עולם עם שאר הצדיקים והחסידים והתמימים והכשרים:

שיחות

שיחות מר' ישראל אודסר, זצ"ל - ט'
 ... אנחנו היינו חמשה אחים

בבית וכמעט כולם היו יותר מבוגרים ממני, והיתה השגחה שהשם יתברך סיבב סיבה שאני לקחתי את הככר לחם והוצאתי ונתתי לרבי ישראל [קרדונר, זצ"ל], ותכף שראיתי אותו אז נבהלתי מאד מהצורה שלו ומהדיבור שלו, עוד לא ראיתי אדם כזה, החן של הקדושה היה על פניו ועל כל דיבור שלו. אני נבהלתי והתרגשתי מאד, חשבתי: "אולי זה השגחה מחשם יתברך, כי אני התפללתי להשם יתברך, אולי זה האיש יהיה לי טובה ממנו, יהיה לי ישועה ממנו, אצלו אמצא כל מה שאני צריך". אז חשבתי: "זה האיש הוא צדיק נסתר, ואצלו אני אמצא מה שאני מחפש - אמונה ויראת שמים". אבל חשבתי: "איך אפשר לי להיות קשר אתו?" אני חשבתי שהוא צדיק נסתר מהל"ו צדיקים. צדיק נסתר יכול לעשות קפיצת-הדרך ומחר הוא יהיה בירושלים ואני לא יודע ממנו כלום. אני חושב ככה, והוא נתן את היד בתוך הכיס והוציא כסף לשלם לי בעד הלחם ואמר: "אולי אפשר לי לאכול הלחם אצלכם בבית?". אז אני הרגשתי שהוא יודע את מחשבתי ואת רצוני - אני חושב איך יהיה לי קשר אתו והוא שואל אותי: "אולי אפשר לי לאכול אצלכם את הלחם.."

נו, אבל ראיתי שזה דבר רחוק כי האבא לא יסכים על זה, לא מחמת שהוא לא רוצה, רק מחמת שכבר ליל-חמישי וצריכים להכין חלה ולאפות לחם וצריכים לעשות לילה, לקרוא קריאת שמע ולישן ולקום, וגם-כן הבית קטן ואין לנו מקום אפילו לאכול. וגם-כן ההורים שלי היו עניים גדולים והאבא שלי היה עוור (סגי-נהור) והבית היה כמו המערה של רבי שמעון, אין מקום איפה לשבת. חשבתי: "האבא יגער בי ויבזה אותי - מה אתה שואל שאלה כזו? ואני בעצמי אני לא יכול להכניס אורח בלי רשות האבא". אבל בשביל שיהיה לי קשר עם רבי ישראל התחזקתי מאד בכל כחי ואמרת שיהיה מה שיהיה, אפילו אם הוא יכה אותי ויבזה אותי אני אשאל את האבא, יהיה מה שיהיה, אני אשאל אותו!

אז אני שאלתי אותו: "אבא, קח את הכסף בעד הלחם, והאיש הזה מבקש, הוא רוצה לאכול את הלחם אצלנו בבית..". אז

האבא אמר לי: "כן, כן, כן, אדרבא, נשאר לנו איזה חלק מהתבשיל, עדשים ואורז, אז תתן לו. הוא יאכל לחם לבד?". אז כשהאבא אמר לי כן, ראיתי שזה ישועה בשבילי, השגחה מהשם יתברך למעלה מן הטבע שיהיה לי קשר עם הצדיק הקדוש הזה. ראיתי את ההשגחה מכל צד, זה השגחה עליונה וחסד גדול...

רצון וליסופין

(אוצר היראה - כ"ז)

❖ כשהאדם צריך לעלות לעליה גדולה יותר צריך שיהיה לו ירידה מקדם והירידה זאת היא תכלית העליה כמבואר במקום אחר. וכל העלויות והמדרגות הם בבחינת הרצון. כי כל מה שזוכה לעלות למעלה יתרה ביותר אזי הרצון דקדושה שלו חזק ומאיר ביותר. ועל כן כשהאדם צריך לעלות לעליה גדולה ביותר, היינו שיזכה לרצון חזק יותר ויותר בודאי צריך שיהיה לו ירידה היינו בחינת התרחקות קודם העליה כדי שיתגבר על ידי זה דייקא הרצון ביותר כנ"ל.

❖ ובאמת בשעת הירידה אז האדם הוא בסכנה עצומה כי הרבה נשקעו בירידתם רחמנא לצלן. כי אף על פי שעל ידי הירידה וההתרחקות מתגבר הרצון ביותר שזה בחינת מעלת התשובה

ובמקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד כי הם זוכין לרצון חזק יותר מחמת שנתרחקו ביותר כנ"ל. אבל כל זה אם יזכה בשעת הירידה גם כן לזכר את מעלתו ויכסוף גם אז ברצון חזק להשם יתברך. אבל יכול להיות חס ושלום שעל ידי הירידה יפול חס ושלום לרצונות דסטרא אחרא שהם תאוות עולם הזה עד שישכח בהרצון דקדושה לגמרי.

❖ ועל כן באמת בודאי אשרי מי שלא חטא. כי גם מה שהאדם מלושב בעולם הזה לבד הוא גם כן סכנה גדולה לפניו שיוכל לשכוח את הרצון דקדושה חס ושלום על ידי הרצונות הפגומים של עולם הזה אפילו על ידי הרצונות של התר. מכל שכן כשחס ושלום נכשל באיזה עוון וחטא, ונתרחק יותר, בוודאי הוא מסוכן מאד. אך אף על פי כן מי שכבר נכשל באיזה חטא ועוון, ואפילו אם הרבה לפשע מאד מאד אף על פי כן אם יתגבר את עצמו מעתה על כל פנים לבלי לשכוח את השם יתברך, וירגיל עצמו לכסוף ולהשתוקק להשם יתברך ברצון חזק תמיד, זהו עיקר התשובה ויכול לזכות על ידי זה לעליה גדולה עד שכל העונות יתחפכו לזכויות. כי יכול לזכות לרצון חזק מאד דייקא על ידי שנתרחק ביותר כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות ערב ג' - אות ד')

מכתב

(מספר אפי הנחל - מכתב כ"ו)

❧ ב"ה, יי ניסן תשכ"ו. לכבוד מר... אשר תפארתו ושבוcho הולך וגדול מיום ליום. על אשר שם את ליבו וכל חיותו לבוא למטמון האמת. וכל תאוותו ותשוקתו להכניס האמת בעולם. ברכה וחיים ושלוש.

❧ לבי בקרבי ישמח ויתענג בתענוגים גדולים, על ברכתך הנאמנה ועל אהבת ליבך, ועל גודל חסדך שהוספת עלי כל כך בהסך שלוש מאות לירות ישראליות מיום ח' בניסן. תשואות חן חן לך. עיני ולבי אל אבינו שבשמים נשואות בתפילה ובקשה: שיחנך ויצליחך וישמור וינצור ויציל אותך ואת ביתך, מכל מיני חולאים וגזירות קשות, ויבריאה וירפא אתכם בגוף ובנפש לאורך ימים ושנים טובים ובריאים, אמן.